

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „LAMBRETTA” dla towarów z klas 6, 7 i 28 — wspólnotowy znak towarowy nr 1618982

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Brandconcern BV

Uzasadnienie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: strona oparła swój wniosek na art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: strona skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza dokonała pod trzema względami błędnej oceny dowodów dla celów art. 51 ust. 1 lit. c). Gdyby Izba Odwoławcza poprawnie zastosowała zasady określone w wyroku Sądu z dnia 29 września 2011 r. w sprawie T-415/09 New Yorker SHK Jeans przeciwko OHIM — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE), dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze, lub w postanowieniu Trybunału z dnia 27 stycznia 2004 r. w sprawie C-259/02 La Mer Technology, Zb.Orz. s. I-1159, bądź też ponownie zbadała dowody, stwierdziłaby, że miało miejsce rzeczywiste używanie towarów z klasy 6 i 7 za zgodą SIL.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2012 r. — Ben Ali przeciwko Radzie

(Sprawa T-133/12)

(2012/C 165/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francja) (przedstawiciel: A. de Saint Remy, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zarządzenie środka organizacji postępowania w trybie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem mającego spowodować udostępnienie przez Komisję „wszystkich dokumentów dotyczących przyjęcia” zaskarżonego rozporządzenia;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w części dotyczącej strony skarżącej;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 50 000 euro tytułem naprawienia wszystkich rodzajów szkód;

— zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz strony skarżącej— oprócz kosztów adwokackich podlegających zwrotowi na podstawie art. 91 regulaminu postępowania — kwoty 7 500 euro tytułem kosztów adwokackich związanych z wniesieniem niniejszego pisma;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze strona skarżąca wnosi po pierwsze o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/50/WPZiB z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji⁽¹⁾, a po drugie o nakazanie naprawienia szkody, jaką w swoim przekonaniu poniosła.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 7 zarzutów, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-301/11⁽²⁾ Ben Ali przeciwko Radzie lub do nich podobne

⁽¹⁾ Dz.U. L 27, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 226, s. 29

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2012 r. — Wehmeyer przeciwko OHIM — Cluett, Peabody (Fairfield)

(Sprawa T-139/12)

(2012/C 165/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wehmeyer GmbH & Co. KG (Akwizgran, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Weil)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Cluett, Peabody & Co. Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie R 2509/2010-1;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez Cluett, Peabody & Co. Inc. wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „Fairfield”; oraz
- obciążenie OHIM i Cluett, Peabody & Co. Inc. kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izłą Odwoławczą.